

Коач Л.Д.,

к.е.н.,

доцент кафедри Економіки підприємства та
прикладної статистики

Будрик О.І.

асистент кафедри Економіки підприємства та
прикладної статистики,

Інститут Хімічних технологій (м. Рубіжне)

Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля

ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИКИ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МІСТА

Міста нашої країни включені в процес становлення нових форм управління, основою яких є формування взаємин між органами влади, населенням, господарюючими суб'єктами, заснованих на принципах соціального партнерства. При цьому міська влада є відповідальною не лише за нормальне функціонування економіки міста, але й за перспективи його розвитку, пов'язані з подальшою інтеграцією країни в глобальні економічні процеси.

Стійкий розвиток міста — це виключно актуальне завдання, що вирішується усіма жителями і керівництвом міста для забезпечення високого рівня якості життя забезпечення населення і природного довкілля (чисте повітря і вода, можливість рекреації, отримання естетичного задоволення від спілкування з природою), створення красивого, здорового, улюбленого жителями міста [1].

Результати дослідження наукової і спеціальної літератури показали, що реалізація елементів і напрямів міської політики здійснюється за допомогою стратегічних планів, що передбачають три напрями розвитку:

- розвиток соціального потенціалу міста;
- зміцнення фінансово-економічного потенціалу міста;
- підвищення якості міського природного довкілля.

Стійкий розвиток базується, з одного боку, на включенні цілей охорони довкілля і забезпечення екологічної безпеки в політику економічного розвитку, а з іншого боку, на обліку екологічних і сировинних потреб сучасних і майбутніх поколінь людей. Тим самим, у ній поєднуються елементи концепцій охорони довкілля і помірному розвитку економіки. У рамках моделі стійкого розвитку зростання має бути менш матеріало- і енергомістким і справедливішим з точки зору розподілу прибутків. Ці зміни потрібні для економії ресурсів, поліпшення розподілу прибутків і зменшення міри схильності міста економічним кризам. Стійкість також вимагає обліку таких неекономічних потреб людини, як потреби в освіті, здоров'ї, високій якості довкілля [3].

Для оцінювання стійкого розвитку міста на практиці часто використовуються різні показники, їх набір свідчить про пріоритети міста щодо забезпечення інтересів населення, що нині живе, і майбутніх поколінь. У ряді європейських країн, США при формуванні міської політики і стійкого розвитку міста використовують наступні напрями і систему показників (табл. 1) [2].

Таблиця 1

НАПРЯМИ І СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ МІСТ

1. Поліпшення здоров'я людей і стану довкілля	2. Економічний розвиток
— скорочення кількості людей, що живуть у регіонах з низькими стандартами якості води і повітря; — скорочення випуску токсичних матеріалів, що впливають на людину; — зниження захворюваності і смертності з екологічних причин	— збільшення ВВП на душу населення; — збільшення кількості і поліпшення якості робочих місць; — зменшення кількості людей, що живуть за межею бідності; — зростання заощаджень і інвестицій на душу населення; — зростання природоохоронних витрат
3. Збереження природи	4. Рациональне господарювання
— зменшення втрати ґрунтів антропогенного характеру; — збільшення площі здорових боліт і сінокосів; — збільшення площі лісів і біологічної різноманітності; — зменшення кількості видів, що знаходяться під загрозою зникнення; — скорочення викидів забруднюючих речовин і внесення добрив; — зменшення емісії «парникових» газів	— скорочення матеріаломісткості на одиницю продукції і на душу населення; — скорочення відходів; — зменшення енергомісткості виробництва; — раціональне використання природних ресурсів
5. Соціальна справедливість	
— вирівнювання прибутків на душу населення; — відсоток населення, що належить до різних соціальних груп і має доступ до основних соціальних благ	

Нестабільність нинішньої економічної і політичної ситуації в Україні сприяє ухваленню помилкового рішення відносного короткострокового стратегічного планування розвитку міст. А саме, відсутність стратегічного бачення змушує підприємців і керівних осіб займати пасивну позицію і не дозволяє їм використовувати сприятливі можливості для зміни ситуації. При розробці стратегії економічного розвитку міста обов'язково повинно брати активну участь громадськість міста.

Проте, для того, щоб чинити певний вплив на управління містом, громадськість повинна мати вичерпну інформацію про міське управління, тобто знати його організаційну структуру, хто з посадовців за що відповідає, звідки і в якому розмірі підступають засоби до міського бюджету. І найважливіше, інформація про рішення, що приймаються, — як політичні, так і поточні на рівні міста, має бути максимально доступною і зрозумілою.

Доступність і прозорість інформації робить управління містом більше уразливим до критики, але перевагою є те, що вона часто пом'якшує гостроту цієї критики. Перевагою являється і те, що залучення громадськості спонукає жителів до кращого розуміння підходів до рішення міських проблем. Це дає можливість працівникам міської влади вирішувати питання, що піднімаються громадськість, зміцнювати свою репутацію і створювати позитивний імідж у місті.

Література

1. Budrik O. Problemy Kształtowania Polityki Zrównoważonego Rozwoju Miasta / Wybrane problemy zarządzania zrównoważonym rozwojem. — Warszawa: L&J Techtrading Sp. z o.o., 2014. — 226 с. — С. 135—140.
2. Будрик О.І., Комач Л.Д. Теоретические аспекты формирования городской политики // Вісник Східно-українського національного університету ім. В. Даля. — Луганськ: Вид-во СХУ ім. В.Даля, 2015. — № 4 (221). — 281 с. — С. 33—38.
3. Регіонально-адміністративний менеджмент: Навчальний посібник під ред. д. філос. н., проф. В. Г. Воронкової. — К.: Видавничий дім «Професіонал», 2010. — 352 с.

Людмила Іванівна Долгова,

к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств

ДВНЗ «Київський економічний університет імені Вадима Гетьмана»,

l.dolgova@meta.ua

Роман Павлюк,

студент 2 курсу, факультету Міжнародної економіки та менеджменту

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,

Катерина Рудь,

студентка 2 курсу, факультету Міжнародної економіки та менеджменту

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

РОБОТИЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА ЯК ПРИКЛАД УСПІШНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА РОБОТИЗАЦИЯ ПРОИЗВОДСТВА КАК ПРИМЕР УСПЕШНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ ROBOTIZATION AS THE EXAMPLE OF SUCCESSFUL INNOVATIONAL POLICY OF THE ENTERPRISE

Анотація: У період активного розвитку технологій питання покращення виробничого процесу набуває нового змісту. Робот перестає бути рідкістю і стає основною виробничою одиницею. Тому на сьогоднішній день гостро постає питання роботизації виробництва.

Аннотация: В период активного развития технологий вопрос улучшения производственного процесса приобретает новый смысл. Робот перестает быть редкостью и становится основной производственной единицей. Поэтому на сегодняшний день остро стоит вопрос роботизации производства.

Abstract: In the period of active development of technologies the question of improvement the production process gets a new sense. The robot is no longer a rarity, and becomes the main production unit. Therefore, the question of production robotization is actual today.

Актуальність теми: На сьогоднішній день обсяги світового ринку робототехнічних комплексів оцінюються в межах від \$15 млрд до \$30 млрд. Щорічно спостерігається тенденція до збільшення їх ще на 5 %. Значну частину цього ринку становить саме промислова робототехніка. Компанії інвестують мільйони доларів, аби автоматизувати виробничий процес і звести людський фактор до мінімуму. Тому виникає питання: наскільки окупними є такі інвестиції?